

Vihar v Angliji.

Po poročilih iz vseh krajev Anglije je poslednji vihar napravil jako mnogo škode. V Londonu je popolnoma raztrgalo streho jednega kolodvora. Na železnici London Brighton je vlak vrglo s tiru. Pri Holyhaadu se je ob skalo razbila ladija „Kirchmichael“. Osem mornarjev je utonilo. Pa tudi tri manjše ladije so se v tem kraju potopile z ljudmi vred. V Holyohe je razbilo šest zasidranih ribiških ladij.

V Driffieldu je vihar skoro popolnoma odnesel polovico mestne hiše. V Sheffieldu je podrli vihar velik tovarniški dimnik na cesto. Pet ljudij je bilo pri tem ubitih. V Tiusleyu je tudi podrlo sto čevljev visok tovarniški dimnik in več ljudij pokopalo pod razvalinami.

V Bradfordu je vihar tri težke vagone parnega tramvaja preobrnil. Tudi jedno hišo je ondu popolnoma podrlo. V Boltonu je pa vihar odnesel streho tamošnjim fužinam. V Beastonu je podrli neki zid in podsul dva otroka. Posebno hudo je bilo v Hallu, kjer je podrlo več sto dimnikov. V Soutportu je pet ladij klicalo na pomoč, pa se jim ni moglo poslati, ker se je prelomila jarbola rešilne ladije, ko so jo spustili v morje.

V Belfastu je bil grozen vihar z vrtincem. Jako mnogo hiš je odkrilo. Barbourovi tovarni je podrlo velik dimnik, ki je bil po visokosti peti na svetu. Pred samostanom sv. Marije je podrlo veliko drevo, ki je palo na samostan. Podrlo je dvorano „zveličane vojne“.

V Armaghu se je zrušil velik dimnik in zrušilo hišo poslanca Boyleja. Dve dekli ste hudo poškodovani. Trpelo je pol ure, predno so je izvlekli izpod razvalin. V irskem kanalu se je potopil parnik Tysconell. V Lichwinnochu na Škotskem je podrlo veliko tovarno za stole. 3 delavce je ubilo in petnajst težko poškodovalo.

Kitajski generali.

se ne morejo prištevati najboljšim ljudem in tudi niso spoštovani, kakor sploh na Kitajskem vojake prezirajo. Kitajski generali so kos starega veka in le čuditi se je, da je dandanes kaj tacega še mogoče. Prav za prav so le nekaki vojni podjetniki. Kakor civilni mandarini, tako kupijo tudi generali svoje službe. General dobiva od vlade gotovo svoto in s tem ima skrbeti za vojake. Kolikor prištedi, to je odvisno od vesti njegove. Mnogi generali imajo veliko vojakov le na papirji, drugi pa moštvo goljufavajo. Več vojakov zlasti sedaj mej vojno ne dobiva plače. Generali računajo na to, da jih v vojni mnogo pade in torej ne bode treba toliko plačati.

Največji grešnik je v tem oziru general Vaj, katerega so Japonci pri Pingjangu pošteno natepli. On je imel pol manj vojakov, nego je pa denarja zanje dobival. Boljši vojaki so mu bili vsi pobegnili in nadomestil jih je z neizvežbanimi dninarji. Ti seveda niso hoteli v boj. Če vojaki pobegnejo, to mnogi kitajski generali nimajo za nobeno nesrečo.

Vsi kitajski častniki in generali niso taki in ne

gledajo le na denar in ti imajo tudi dobre in hrabre vojake. Kakeršen je general, taki so vojaki. Sploh so na Kitajskem vojaki bolj udani njih vodji nego domovini in vladi. General Cempaokvaj, ki se je pri Pingjangu do smrti bojeval, je bil izvrsten mož in so ga zlasti inozemci spoštovali. Bil je hraber in prijazen. Po veri bil je muhamedan in tudi njegovi vojaki bili so sami mohamedanci, ki so mu bili jako udani in so se krepko borili proti večji sili.

General Kunghoušan je poklican v Peking, in pride pred sodišče zaradi strahopetnosti. Najbrž zgubi glavo. Šantunški guverner poslal je v Peking spomenico, v kateri več generalov in višjih častnikov dolži strahopetnosti, malomarnosti in nezmožnosti. Posebno označuje Vaja in admirala Tingo za prouzročitelja porazov. Cesar je ukazal vsled te spomenice krivce zapreti.

Generali pa skrbe, da ljudstvo ne izve o njih nezmožnostih in sleparijah. Časopise podkupujejo, da pišejo o samih zmagah. Tako pripovedujejo časopisi, da so pač kitajski vojaki prepustili nekatera mesta Japoncem, ali to je bila le zvijača. Jedva so Japonci prišli v mesta, so se razleteli podkopi in nad 30.000 Japoncev je mrtvih. Nadalje se pripoveduje, koliko tisoč je Japoncev zmrznilo, da so jih Kitajci zapodili nazaj čez reko Jalu, kjer so pa jim most zažgali, da so bežeči Japonci nekateri ubiti, drugi pa zgoreli, ali pa utonili. Po teh poročilih so trupla mrtvih Japoncev kar vodo zajezovala. Na Kitajskem vsled tega le malo ljudij ve, kako so njih vojaki povsod tepeni.

Bljuvanje ognjenika.

Angleška topnjača „Dart“ je dne 16. oktobra stala pred Dip Pointom, peljala je pa od tod proti jugovzhodu otoka Ambryna. Opazila je, da se blizu gore Benkou vzdiguje močen dim in slišalo se je bobnenje, kakor bi grmelo. Kmalu prišla je ladija na neko mesto, kjer se je lava v potoku izlivala v morje. Na daleč okrog je gorel gozd, doline so se polnile z gorečo tekočino. Popisati se pa ne da šumenje, ko je izlivalo se v morje. Hitro se je vzdignila para kacij 5000 čevljev visoko. Pod morjem so se pa še razletavali kamni in njih kosi leteli so kakor rakete na vse strani. Topnjača je bila četrta morske milje od brega, ali se je morala umakniti dalje v morje, ko je voda začenjala vreti.

Domačini so leteli vsi zbegani na obrežje in angleška ladija je poskusila jih rešiti. Kacij osemdeset so jih spravili na krov, katere so pozneje nekje dalje na jugu izkrcali in preskrbeli z živežem. Dim je okrog otoka bil tako gost, da je skoro solnce popolnoma otemnelo.

Drugi dan je topnjača vrnila se nazaj, a se v dimu ni mogla prav spoznati, kje je bilo bljuvanje. V morju je pa bilo mnogo mrtvih rib. Dne 18. oktobra je topnjača zopet preiskovala okrog otoka. Prepričala se je, da se je obrežje jako spremenilo. Kjer je bilo poprej globoko morje, tam se je vzdigoval 6 čevljev visok hrib lave iz morja. Vodo je pa še vedno para pokrivala. Prah